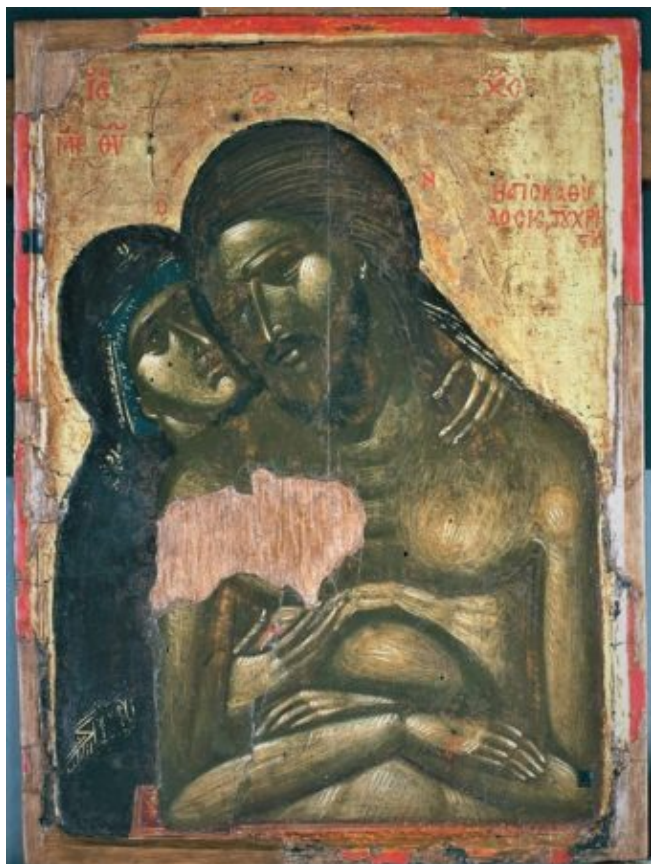

12 Απριλίου 2023

Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος: Γιατί ονομάζεται Μεγάλη αυτή η Εβδομάδα

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Η αποκαθήλωση του Χριστού. Φορητή εικόνα
Μουσείου Βυζαντινού Πολιτισμού Θεσσαλονίκης γύρω
στα 1400.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ομιλία που εκφωνήθηκε για τη Μεγάλη Εβδομάδα και διδάσκει για ποιο λόγο ονομάζεται έτσι και αναφέρεται επίσης στο «Να υμνήσ, ψυχή μου, τον Κύριο» και στο δεσμοφύλακα που αναφέρεται στις Πράξεις.

α'. Τελειώσαμε το ταξίδι της νηστείας και με τη χάρη τον Θεού φτάσαμε πια στο λιμάνι. Όμως ας μην επαναπαυώμαστε, επειδή φτάσαμε στο λιμάνι, αλλά, τώρα που πλησιάσαμε στο τέλος, ας αγρυπνούμε πιο πολύ.

Το ίδιο κάνουν κι οι καπετάνιοι: όταν είναι να οδηγήσουν στην είσοδο λιμανιού κανένα τεράστιο φορηγό πλοίο, γεμάτο ως επάνω από σιτάρι κι άλλα εμπορεύματα, είναι όλο αγωνία και φόβο, μήπως, ύστερα από ταξίδι σε μακρινές θάλασσες, χτυπήσει το καράβι σε βράχο και βουλιάξει μ' όλο το φορτίο του.

Κι εμείς επίσης πρέπει να φοβώμαστε και να είμαστε όλο αγωνία, μήπως ξεστρατίσωμε, τη στιγμή που βρισκόμαστε στο τέλος κι η ανταμοιβή για τους κόπους μας περιμένει. Γι' αυτό χρειάζεται να δυναμώσωμε το ζήλο μας.

Το ίδιο κάνουν κι οι δρομείς· όταν δουν πως έχουν φτάσει κοντά στα βραβεία, τότε τρέχουν πιο γρήγορα. Κι οι αθλητές επίσης, ύστερα από πολλούς αγώνες κι άπειρες νίκες, τη στιγμή που πλησιάζουν κι η νίκη είναι κοντά τους, τότε ξανοίγονται περισσότερο και δυναμώνουν την προσπάθειά τους.

Το ίδιο λοιπόν ας κάμωμε κι εμείς τώρα.

Ό,τι δηλαδή είναι το λιμάνι για τους καπετάνιους, τα βραβεία για τους δρομείς και τα στεφάνια για τους αθλητές, είναι για μας αυτή η εβδομάδα, που βρίσκεται στην κορυφή όλων των αγαθών, και τα τωρινά αγωνίσματα για τα στεφάνια.

Για το λόγο αυτό την ονομάζομε μεγάλη, όχι φυσικά γιατί έχει μεγαλύτερες μέρες απ' όλες τις άλλες, υπάρχουν άλλες μεγαλύτερες, ούτε γιατί έχει περισσότερες μέρες, αφού είναι ίσες με τις άλλες, αλλά γιατί αυτή την εβδομάδα ο Κύριός μας πραγματοποίησε μεγάλους άθλους.

Την εβδομάδα αυτή καταλύθηκε η μακρόχρονη τυραννία του διαβόλου, ο θάνατος έσβησε, ο δυνατός δέθηκε, τα όργανά του αφαιρέθηκαν, η αμαρτία καταργήθηκε, η κατάρα εξαλείφτηκε, ο παράδεισος άνοιξε, ο ουρανός έγινε ευκολοπλησίαστος, οι άνθρωποι αναμείχτηκαν με τους αγγέλους, ο μεσότοιχος του φράχτη γκρεμίστηκε, το παραπέτασμα τραβήχτηκε, ο Θεός της ειρήνης σκόρπισε την ειρήνη στον ουρανό και τη γη.

Γι αυτό ονομάζεται μεγάλη εβδομάδα. Κι όπως αυτή βρίσκεται στην κορυφή των άλλων εβδομάδων, έτσι και το μεγάλο Σάββατο είναι γι' αυτήν η κεφαλή κι ακόμη, ό,τι είναι το κεφάλι για το σώμα, είναι για την εβδομάδα το Σάββατο.

Πολλοί λοιπόν καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια κατά τη μεγάλη εβδομάδα.

Άλλοι νηστεύουν περισσότερο, άλλοι πηγαίνουν περισσότερες φορές στις ιερές αγρυπνίες, άλλοι σκορπούν πιο πλουσιοπάροχα την ελεημοσύνη τους, και με την προθυμία τους για τις καλές πράξεις και την πειθαρχημένη ευλάβεια στη ζωή τους αναγνωρίζουν το μέγεθος της ευεργεσίας που ο Θεός μας έκαμε.

Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν ο Κύριος ανάστησε το Λάζαρο, τρέχανε κοντά του όλοι οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων και με τον όγκο τους επιβεβαίωναν, ότι πραγματικά ανάστησε το νεκρό, γιατί βέβαια η προθυμία όλων αυτών που βγήκαν στους δρόμους ήταν απόδειξη πως το θαύμα έγινε.

Πραγματικά, και η προθυμία μας αυτές τις μέρες για τη μεγάλη εβδομάδα είναι σημάδι ασφαλτο κι απόδειξη για το μέγεθος των κατορθωμάτων που έγιναν κατά τη διάρκειά της.

Σήμερα δηλαδή δε βγαίνομε από μια μονάχα πόλη, για να προϋπαντήσωμε το Χριστό, ούτε μόνο απ' τα Ιεροσόλυμα, αλλά στον κόσμο όλο μύριες εκκλησίες βγαίνουν από παντού, για να υποδεχθούνε το Χριστό και δεν κρατάνε ούτε ανεμίζουνε στον αέρα βάγια από φοίνικες, αλλά προσφέρουν στον Δεσπότη Χριστό ελεημοσύνη και φιλανθρωπία κι αρετή, νηστεία και δάκρυα κι ευχές κι αγρυπνίες και κάθε είδους ευλάβεια.

Δεν τιμάμε όμως μόνον εμείς αυτή την εβδομάδα.

Ακόμη κι οι βασιλιάδες του κόσμου τούτου την έχουν πολύ τιμήσει, κι έδωσαν την άδεια σ' όσους ασχολούνται με τις δημόσιες υποθέσεις ν' αφιερώνουν όλες αυτές τις μέρες στη φροντίδα για την ψυχή τους, απολαμβάνοντας την ανάπαυσή τους.

Για τον ίδιο λόγο κλείνουν και τις πόρτες των δικαστηρίων. Ας σταματήσει, λέει, κάθε απαίτηση και κάθε είδος διαμάχης και τιμωρίας, ας ξεκουραστούν για λίγο τα χέρια των δημίων.

Για όλους μας έγιναν τα κατορθώματα τον Κυρίου, ας γίνη λοιπόν και κάτι καλό κι από μας τους δούλους του.

Όμως δεν την τίμησαν μ' αυτή μόνο την προθυμία και το σεβασμό, αλλά και με άλλη πιο μεγαλύτερη.

Στέλνονται δηλαδή βασιλικές διαταγές που προστάζουν ν' απολυθούν οι φυλακισμένοι. Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο κι ο Κύριός μας λευτέρωσε όσους βρισκόταν κάτω από τα δεσμά του θανάτου, όταν κατέβηκε στον άδη.

Το ίδιο κάνουν και οι δούλοι: προσφέρουν σύμφωνα με τη δύναμή τους και μιμούνται τη φιλανθρωπία τον Κυρίου· έτσι απολυτρώνονται απ' τα υλικά δεσμά, αφού δεν έχουν δύναμη πάνω στα πνευματικά.

Συνέχεια εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=308751>

Από το βιβλίο, Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, «Πραγματείες», τόμος ένατος, των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Αικ. Τσοτάκου - Καρβέλη και Δημήτριος Καρβέλης. Γενική επιμέλεια Κωνσταντίνος Λουκάκης.

PERMANENTLY_REMOVED